

ALOIS JIRÁSEK

Na dvoře Vévodském.

ROMÁN.

Pak i housle umlkly a jen varhan ještě vážný hlas nesl se klenbou chrámovou až utichl a rázem za varhanami v koutku kruchtovým zazvučela fanfára: tři trouby zahlaholily. Jak první tón vyzvily, trbilo to učitelem, jenž hlavu nacheliv naslouchal, jakoby v tom všecka jeho spása spočívala. A teď—teď—v hloubi kůry ozvalo se, jako hlas z dálky oznamující: "Už jedou! Už jedou!" A jakoby skutečně tři svatí králové jeli a se přiblížili, postoupili trubači as o nějaký krok ku předu; fanfára jako blásajících heroltů hlučněji zavzněla, a po ní zazvučel podruhé, taktéž blíže a jasněji krásný Bendův hlas:

"Už jedou! Už jedou!"

A jakoby svatí tři králové tu již byli, přistoupili heroltové, Klíkar, Habr a Langr téměř až k zábradlí a břeškná jejich fanfára zazvučela do kostela hlučně a mocně, až uši blíž stojícím zaléhaly. Ale za ty drsné, kovové zvuky posluchači měli náhradu v lahodném, obsáhlém tenoru mladého cizince, jenž z plných plíc zvučně a krásně zazpíval:

"Už jedou! Už jedou!"

Regenschori tonul v blaženosti. Viděl, jak to lidem pohnulo, jak se hlavy od modlení pozvedly; mnohé se i obrátili. Málem by byl zapomněl, že teď i na něm řada; ale v pravý čas sáhl do klávesů a jemně stlumenou hrou doprovázel Bendu, jenž postavil se vedle Mařenky jako mluvčí kollegia tříkrálového zazpíval:

"Pochválen buď, pane pánu,

od nás tři pohanů!

S hlav svých koruny skládáme, potom v korunu doufáme tvých věrných!"

Tu bylo, kdy se vyplnila slova Podhájského. Nejen hlavou, ale celým tělem obraceli se lidé na kruchtu. Však si toho regenschori dobře všiml, jak to panem děkanem trho a jak se pan páter Karfik od oltáře ohlédl.

A podruhé zazpíval Benda slova ta s celým sborem, totiž s panem kancelářským a lékárníkem.

Znamenitě! Překrásně!

Znovu zněly housle a jiné nástroje, zpěváci zpívali, intrády na zpěv děkanův hlučely a vířily, vše šlo hladce a krásně. I Mařenka se nad obyčej vyznamenala.

Když před pozdvihováním velké solo zanotovala, třásl se jí z počátku hlas, ale pak jakoby se vzmužila, hlas její zvučel plně a správně.

Boubelatě její líc se při tom zarádilo. S nemalým zálibením hleděl na hezkou zpěvačku mladý tenorista, jenž potom ještě jednou, zpívaje po pozdvihování velké solo, všeobecné podivení způsobil. Modrav: kotozde vonného kadidla

vznášely se ku klenbě chrámové. "Ite, missa est!" odzpíváno, velký zvon s výše oznamoval, že mše skončena a že poledne. Vše se hrnulo z kostela a každý mluvil jen o dnešní mši. Chválili hudbu, chválili Mařenku, ale naše všecko líbil se všem zpěv neznámého zpěváka. Tvář Podhájského zářila a jakmile mohl, seskočil od varhan a tiskl Bendovi ruku.

Když sestupovali s kruchtu, pošeptal tenorista zpěvačce: "Krásná jste a krásně jste, panno, zpívala!"

Mařenka nikomu nic nesmlčela, ale tenkrát nevěděla, co by odpověděla. Zarděla se a musila oči sklopit.

Plný vítězoslavy vedl si regenschori hosti své domů a usmíval se, vida, že se lidé zastavují, aby toho zpěváka si prohlédli. Ve škole bylo již prostřeno.

II.

"U Maňasů".

Minula neděle a den pondělní schyloval se k večeru. Odzvonili již klekání a zimním podvečerem zazvučely ještě tesklivé zvuky umírání "za dušičky". Zvon dozněl, po Náchodě nastalo ticho. Z temného nebe sypal se snh, jehož proudy prudký vítr občas rozehnal. Okna se již leskla rudou září. Tu a tam proskočilo světlo na ulici, kmitalo se v lucerně mezi domy, až zmizelo a za ním tmavá postava je nesoucí. V nízkém domě v ulici k Vysokovu vedoucí zaniklo několik svítilen a to v hospodě, jak tam říkali "u Maňasů".

V hostinské jizbě nad stolem nedaleko velikých, tmavých kamen stojícím hořela visutá lampa, ne z plna prostoru ozařujíc. Na stěně viselo několik pláštů s dvojitými, varkánkovitými límeči, namnoze barvy tmavé, a nad nimi třfrohé klobouky a vydrovky.

Hospodský od Maňasů Jarolímek a zároveň starší cechu řeznického usedl ku svým hostem; jeho dcerka jim v cínových konvicech a smolných džbánkách pivo přinášela. U toho "sousedského stolu" seděl Suchánek, Bracháček, koželužský mistr Brychta a městský písař. Přišel i konšel Zeman, který se již Seeman podpisoval.

Tak každého večera býval sousedský stůl obsazen.

U Maňasů popíjelo se dobře zahříklé, hovořilo se rozdušně, až mílo poslouchati, časem přinesl někdo knížku nějakou, kratochvilně čtení, šetlo se na hlas, a tak ubíhala chvílka za chvílkou, zimní večery jako voda na potoc. Venku sypal se snh, časem vítr v oknech zahučel, ale u Maňasů praskal veselé oheň, pivo bylo jako křen a

malvaz. Dnes pověděli si sousedé, že je strašná chumelenice, která od rána trvá, zaběhli také do pranostiky, rozumujíc o přístím počasí. Zeman konšel sdělil jim za té příležitosti něco, co vědomosti jejich rozšířilo, ale i obavu vzbudilo. Slyšel prý kdes v Praze jednou, že snh zkalil svět.

"A jak?" ptali se sousedé zrovna tak, jako on tehdy se ptal toho člověka, jenž mu to vykládal.

"Tak. Chumelí se a chumelí. U nás stáje snh a stěče do řek a potoků, ale v těch zemích, co jsou ty velké hory, jako v Štajrsku a jinde, ukládá se snh na horách a nesejde. Mění se v led a každého roku ho přibývá a tak ho přibývá horám co rok ohromné tíže, až jednou, až budou přetíženy, převáží se a zruší rovnováhu země—"

"A pak?"

"Pakne, přelomí se—" rozumoval Bracháček.

"Anebo vyběhne ze svého položení."

"To by bylo—"

"Ach, to zase nějaká novota!" mluvil Jarolímek, první se vzpamatovav. "Ten nynější svět pořád sobě něco nového vymýšlí."

"Ba to—když už Boha upřáží!"

"Ale s tím snhem— hm— to jakoby se mi přece zdálo—"

"Jdětež—" odbýval je písař; ale pojednou, jakoby perlu našel, živě a hlasitě dodal: "A co svatě pjsmo? Tam je jinak skončení světa vyloženo!"

A všichni rázem byli přesvědčeni, ochotně přikývli a sporná otázka byla rozřešena.

Na hodinách sedmkrát kukačka zakukala a tu se podíval Jarolímek na židli, která jediná dosud prázdná byla. Sedmá odbyla a pan učitel... Byloť to ovšem s podivným. Jak byly tři čtvrti, nejděle sedmá, již se tu zjevil regenschori, drže lucernu v levé a hůl s trapečkem v pravé. Teď již sedmá odbila a on dosud nepřicházel.

"To on asi nepříjde."

"Proč?"

"Inu, bez pláště— a dnes taková chumelenice" a Jarolímek se potutelně usmál.

"Tedy je to přece pravda?"

"Ovšem— my máme již o tom vědomost," dotvrzoval Zeman a vypravoval, jak k Podhájskému onen cizí mladík přišel, jak byl přijat a jak na kůře zpíval. Společnost nepopřela, že to byl zpěv dokonale, ale což do člověka, má-li krásný hlas a je darebný!

Vyčastoval jej regenschori jako nějakého milostpána, dal mu i čerstvé prádlo. Celé odpůldne hráli a zpívali, na večer ani k sousedskému stolu nepřišel, jen aby hosta svého více užil. Na noc uložila jej učitelka do parádního pokojíčku, prohráli mu peřiny. — Sousedé o tom vypravujíc věděli ještě více, což však, jak patrně, bylo od lidí přibásněno.

Inu, chceme-li uctiti potomka Bendova!

Té noci slyšel regenschori máti tříkrálovou znova a hrál na nové housle solo, že se všichni divili, ano, adagio bylo takové, že by se sám mistr adagia František Benda byl rozplakal. Ale ráno host ne vstával, a když již nastal bílý den a na mši odzvoněno, budili jej— ale dvře se neotevřely, nikdo se neozval. Tu pak si všiml, že okno otvřeno— klec prázdná, že ptáček zpěvaček odtud uletěl. S tím uletěly plášt páne kantorův, teplá vydrovice, prádlo a kdo ví, co ještě. Se všim se ani učitelka nepochlubila. Zmatek a křik v domě

učitelově. Podhájská sápla se na svého muže, že on svým muzikantským blázněním všecko zavinil. Než on všecek zaražen, nelitoval tak ani věcí ukradených, jako spíše toho, že takový hudebník a zpěvák je zlodějem na hanbu všech poetických muzikantů. — A krásné housle po Bendovi ty tam!

Pokračování.

Spolehlivé pojištění na život za skutečnou cenu
Woodmen of the World
 (Dřevář Světa)
 ČESKÉ TÁBORY V OMAZE
 A SOUTH OMAZE.
 brá to váci!

Metz Bro's Brewing Co.

Nejstarší pivovar v Omaze.

TELEFON DOUGLAS 119.

Vaří nejlepší pivo soudkové i lahvové na celém světě.

Pro stůl.

Ti, kdož dovedou ocenit výborný stolní nápoj oblíbí si zajisté naše "GOLD TOP" lahvové pivo. Jest lehké, perlické a jako jest zdr. vé, jest i chutné. Vyrobeno jest z nejlepšího chmele, vybraného ječmene a čisté vody—není s ním ani jediné přísady, jež by byla škodlivá ať acidrává. Není to laciné pivo v nižším smyslu; ale jest to jedno z nejlepších, a ti, kteříž je jednou okusili, stali se řáduými našimi zákazníky.

Dodává se v bednách a sice v lahvičkách kvartových neb pintových. Objednejte si u svého obchodníka aneb telefonem.—Tel. Omaha 1542; So Omaha 8.

JETTER BREWING CO., Vaří a lahvové výborné pivo
 SOUTH OMAHA NEB.

Riley Brothers Co.

VELKOOBCHODNÍCI

Likéry a doutníky

Old Military Rye -- Diamond R Rye
 N. B. Archer Bourbon.

118 Cornum St. OMAHA.

Willow Springs Pivovar

dává

ZELENÉ "TRADING STAMPS"

Za \$1.50 zelených Trading Stamps s každou bednou

STARS & STRIPES
 (2 lucty pintových lahvi) — cena

\$1.25

Za \$3.00 zelených Trading Stamps s každou bednou

STARS & STRIPES
 (2 lucty kvartových lahvi) — cena

\$2.25

Pamatujte!

Kromě toho, že dostanete nejlepší lahvové pivo, dostanete i dvě dvojnásobnou hodnotu v zelených "Trading Stamps."

1407 Harney Street.

Objednejte si poštou neb telefonem Douglas 1306 nebo 1686.

SEVERO-NĚMECKÝ LLOYD

Pravidelná poštovní a paroplavební doprava

z Baltimore do Brémen

primo po nových dvojnásobných poštovních parnicích od 7,500 do 10,000 tun snosnosti:

Rhein, Main, Neck ar, Cassel, Breslau,

Koeln, Hannover, Frankfurt, Brandenburg, Chemnitz.

II. kajuta z Baltimore do Brémen od \$40.00 nahoru.

Tyto parníky mají pouze jednu třídu kajut, jež označena jest jako II. kajuta.

Vše jmenované parníky jsou výhradně nové, vřetně zbudované a salony zařízení, pokoje kajutní na palubě. Elektrické osvětlení ve všech prostorách.

Další zprávy podává jí generální jednatele:

A. SCHUMACHER & CO., No. 7 S. Gay St., Baltimore, Md.

H. CLAUSENIUS & CO., 95 Deadborn Str., Chicago, Ill.

aneb jejich zástupci v zemi.